

НАША ЦЕРКВА - КИЇВСЬКИЙ ПАТРІАРХАТ

РЕЛІГІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ЧАСОПISУ «БОРИСТЕН»
ВИДАННЯ БЛАГОСЛОВИВ ПРЕДСТОЯТЕЛЬ УПЦ КП ФІЛАРЕТ №1 (173) 2018 рік

Богослужіння з нагоди 89-ліття Святійшого Патріарха Філарета

23 січня Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет відзначає своє 89-ліття від дня народження. З цієї нагоди у Свято-Володимирському кафедральному соборі м. Києва Предстоятель Київського Патріархату звершив Божественну літургію.

Його Святості співслужив собор архієреїв, які прибули до столиці привітати свого Предстоятеля з днем народження, та численне духовенство. Після богослужіння єпископат, священники та парафіяни мали змогу особисто привітати Предстоятеля з днем народження.

Після літургії та подячного молебня від імені єпископату, духовенства і вірян Української Православної

Церкви Київського Патріархату до Предстоятеля зі словом вітання звернувся Патріарший намісник, митрополит Переяславський і Білоцерківський Єніфаній. З нагоди свята Предстоятеля Української Православної Церкви Київського Патріархату вітають архієпископи, духовенство, численні політичні і громадські діячі, очільники і представники Церков і релігійних організацій, військовослужбовці, парафіяни, а також надходить багато вітальних адрес.

Завершилися урочистості козацьким многоліттям на честь Патріарха.

«Посмертна згадка»

Вічна Пам'ять приятелю Юрко Лютий-Лютенко

Людина з добрим серцем і гумором прожила 92 роки. Працював по цілім світі а на старість залишився самотній без рідних тільки з приятелями і друзями церкви Св. Андрія в Баунд Бруці. Покійний був щирим серцем. Ніколи не відмовився допомогти друзям чи парафії Св. Андрія хоч жив в фінансовій недузї. Юрко мав родичів на Україні яким він фінансово допомагав. Юрко в кредитній спілці взяв позичку і передав всі гроші родичам на Україні. Коли я відвідував його то завжди пригощав чаркою чи шклянкою вина. Юрка тато, який був завзятий патріот України, мав ферму і приготавляв на продаж квашену капусту, огірки і помідори. Ми часто відвідували і купляли смачну капусту і огірки. В Неділю відбулася Панахида. Покійний відпочивав в труні, завдяки Василю Красноврижому. Труна була подарована похороним підприємством. Юрко дуже гарно виглядав так само приготавка покійного подаровка похороним підприємством. Квіти кругом труни були від затримки з попереднього похорону. Панахиду відправив от. Сівко і от. Лишик. Так само був присутній от.Гуцул. На Панахиді було

може 25 близьких парафіан-друзів. Сумно було прощатися із людиною з добрим серцем. Похорон відбувся в Понеділок в церкві Св. Андрія в Баунд Бруці. Царство небесне приятелю Юркові.

Віктор Бабанський (Нью-Джерзі, США)

Із спогадів приятелів

« ..моє незмінне враження про Юрія Лютого – Лютенка, що він народився не у свою епоху. Це мав бути черговий лицар періоду короля Артура з Камелоту через його риси: шляхетність, чесність, вірність, справедливість, але, перш за все, він любив і довіряв людям. Красивий, галантний джентльмен. Таких людей рідкість. Порвав кайдани і тепер вільний. В Божих оселях нехай спочиває...»

Раїса Хейлик (Флорида, США)

“Свого часу під час побуту в Європі молодий Юрко закохався у французенку. Але його батько – твердий патріот і прихильник свого не дозволив побратися з чужинкою. Більше він так і не знайшов свого щастя. Ось така людина або все, або нічого...»

Іларіон Хейлик (Флорида, США)

«Адреси доброти»

Українське Різдво

Завдяки допомозі та жертвовності наших читачів з діаспори роками у дніпровському сиротинці "Бористен" організовує "Українське Різдво". Вже стали дорослими діти до яких ми приходили яких 10-15 років тому. Ось і цього Різдва було щемливо і світло на душі під час зустрічі з тими, хто найбільше потребує уваги не байдужих. І ми сердечно хочемо подякувати тим, хто долучився до наших попередніх жертводавців. А саме Богдану Чуловському (Tucson, AZ.), Марії Фізер (Somerset, N.J.), А. Власенко (North Port, FL.) та Раїса Кохно (North Port, FL.). Цей інтернат - дуже особливе місце. Його мета - дати можливість дітям з фізичними та інтелектуальними вадами перебороти труднощі розвитку, засвоїти соціальні навички, розкрити свої здібності, цілком або частково брати участь у житті суспільства.

конкурсах, вони відзначені численними грамотами і призами. Багато років "Бористен" на своїх сторінках розповідає історії цих дивовижних дітей та вітає їх на різдвяні свята.

"Дякуємо за запрошення та організацію. Ви робите гарні вчинки. Більше б таких добрих та щирих людей!" - прокоментувала вокалістка Ольга Мороз.

Журнал "Бористен", представники духовництва УПЦ КП, талановиті вокалісти SHOW STUDIO ТАМІ Music привітали дітей у Будинку для дітей з вродженими і набутими фізичними вадами. Цей інтернат - дуже особливе місце. Його мета - дати можливість дітям з фізичними та інтелектуальними вадами перебороти труднощі розвитку, засвоїти соціальні навички, розкрити свої здібності, цілком або частково брати участь у житті суспільства.

При дитячому будинку працює відділення медичної абілітації, яка включає медикаментозне лікування, масаж, ЛФК, фізіотерапевтичне лікування, заняття в кімнаті психоемоційного розвантаження, оздоровлення у фітобарі. Вихованці будинку-інтернату беруть активну участь у культурно-масових заходах, фестивалях,

ЧИ ВИ УЖЕ ГОТОВІ ДО СЛІДУЮЧИХ ВИБОРІВ?

*Колонка Івана Буртика,
Нью-Джерзі, США*

Хоч до виборів ще досить далеко, проте корумповані чиновники олігархічної влади в Україні, уже складають водку та гречку на хабарі для збіднілого електорату. А народ, як пчолы у вулику гуде з невдоволення і нарікає на зкорумповану владу та зарікається, що цим разом не продасться зрадливим урядовим чиновникам.

Проте, владна структура з кожним роком збагачується та все дальше віддалюється від народу. А сдесяткований партіями народ, терпеливо чекає на появу сильного патріотичного провідника,

щоб розбудив приспану всенародню силу. І хочеться вірити, що така сила уже гуртується і 2018 -ий рік, буде доліплідним роком, бо доростаюча чесна молодь вільної України, політиків, науковців, підприємців та молодих героїв, є готова і спроможна очолити всі державні пости та навести порядок у країні. Вона зуміє позбутись п'ятоколонників, корупціонерів, хабарників та зрадливо-продажного елемента. В день виборів вона зявиться такою силою, як на другому Майдані, що здивує світ її доказом зрілості і посвяти та вмілістю зупинити навіть такого агресора, як Путін.

Ніщо не стається з нічого! Молодша генерація повинна уже начати працю, оформити команду "Всенародньої сили" зареєструвати її і підготовляти другу виборчу листу. Тут повинні належати всі громадяни України із всіх партій як вірють у перемогу правди і волі "Вокс популі - вокс Деї" (Голос народу то голос Божий). Я впевнений, що така листа буде успішна, бо народ чекає таких змін. Повірте, що перед українським народом стоять зараз, грізні та великі виклики "Бути, чи не бути", тому не може залишитися ні одної особи осторонь, або бути байдужим до подій, які рішають долю нації та її нащадків.

Також не можна навіть і думати, що без мого голосу вибори відбудуться, бо то неправда, бо навіть один голос більше, рішає перемогу сили. Не забуваймо, що кожну битву виграють ті, хто старанно готується до неї і вірить в перемогу. Вершини гір, сягають тільки відважні. А сила волі народу, сильніша потужної зброї.

Вшанування пам'яті Героїв Крут

29 січня 2018 року на загальнодержавному рівні відзначається 100 років бою під Крутами, який для Українського народу став символом героїзму та самопожертви молодого покоління в боротьбі за незалежність.

Напередодні, 28 січня, на Чернігівщину Потягом єднання з'їхались вихованці-ліцеїсти з усієї України. Їх зустріли на станції Крути. Їх шлях «Потягом Єднання» був символічним, як і шлях юнаків, які загинули у цьому місці у 1918 році. У рамках відзначення 100 річниці з дня подвигу Героїв Крут їм вручили оновлені синьо-жовті прапори їхніх навчальних закладів.

Сьогодні ж у сторіччя епічної битви біля пам'ятного кургану загиблим ліцеїстам біля станції Крути відбулись поминальні заходи.

Розпочався реквієм літературно-мистецькою композицією, присвяченою вшануванню пам'яті Героїв Крут.

Поклонитися пам'яті героїв на Чернігівщину прибув Голова СУВД митрополит Іоан (Яременко). У співслужінні архієпископа Чернігівського і Ніжинського Євстратія та духовенства митрополит Іоан звершив поминальну літію за загиблими патріотами, котрі загинули за рідну землю.

Також відбувся урочистий мітинг. Присутні вшанували пам'ять Героїв Крут. Військовослужбовці та ліцеїсти урочисто пройшлися маршовою ходою.

Нам треба пам'ятати, що бій під Крутами став успішною оборонною операцією, оскільки зупинив ворога на кілька днів, що дало змогу представникам Української Народної Республіки підписати Брестський мирний договір із країнами Четверного союзу. Події Української революції засвідчили, що державність без армії неможлива. Смівість та жертвність учасників бою зробила їх прикладом для майбутніх поколінь захисників України. З ними порівнюють захисників Донецького аеропорту в теперішній російсько-українській війні. Тому Героїв Крут називають першими кіборгами.

«Актуально»

У Київській Патріархії відзначили 89-ліття Святійшого Патріарха Філарета

Цього року виповнюється 89 років від дня народження Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета. З нагоди свята у вівторок 23 січня у Володимирському кафедральному соборі столиці відбулося урочисте богослужіння за участі Предстоятеля, єпископату, ректорів духовних навальних закладів України, чернецтва, духовенства столиці та інших єпархій, а також великої кількості вірян. З вітальним словом за богослужінням від імені єпископату, духовенства і вірян Української Православної Церкви Київського Патріархату до Предстоятеля звернувся Патріарший намісник, митрополит Переяславський і Білоцерківський Епіфаній. Владика наголосив на титанічній праці третього Патріарха України: «Ми сьогодні складаємо велику подяку Богові за те, що Ви, подібно до апостола Павла, потрудилися більше за всіх (див. 1 Кор. 15: 10). Ви є видатним святителем Церкви Христової, мудрим керівником, великим проповідником, зосередженим молільником, православним богословом, талановитим дипломатом.

Нещодавно Ви, Ваша Святосте, завершили титанічну працю над виданням серії «Творіння святих отців та вчителів Церкви в перекладі сучасною українською мовою». Це безпрецедентна й небачена в історії українського православ'я подія. Хоча раніше, у ХХ столітті, були спроби Української Автокефальної Православної Церкви різних формацій українізувати богослужіння, але справа до перекладу святоотцівських творінь так і не дійшла» - сказав Патріарший намісник.

«Святіший владико! У цей радісний день від Священного синоду, синодальних установ, єпископату, духовенства, чернецтва, вищих духовних навчальних закладів та всієї пастви бажаємо Вам кріпості сил, духовної радості та міцного здоров'я на многії і благії літа! Еις πολλά έτη Αγιώτατε δέσποτα!», - побажав митрополит Епіфаній.

23 січня до столичної резиденції Святійшого Патріарха Філарета після богослужіння прибували численні гості з вітаннями та побажаннями на честь іменинника.

Козацьким багатоліттям Патріарха Філарета привітали співробітники Київської Патріархії разом із керуючим справами Київської Патріархії архієпископом Вишгородським Агапітом.

Одним з перших Патріарха Філарета вітальною адресою привітав Президент України Петро Порошенко. Глава держави високо оцінив духовну працю Патріарха: «Високо ціную Вашу духовну працю в ім'я єдності і процвітання України. Ви докладаете значних зусиль задля утвердження авторитету Української церкви у світовому православ'ї та зміцнення віри нашого народу. Ви можете розраховувати на мою всебічну підтримку у цій благородній справі. Душевної радості Вам, успіхів та миру»

Також Петро Олексійович особисто привітав Святійшого Владика телефонною розмовою.

Вітальною адресою Патріарха Філарета привітав Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман: «У день Вашого народження прийміть щирі вітання та слова вдячності та шани за Ваш

вагомий внесок у зміцнення української державності, Церкви і суспільної єдності!

Ваша щоденна молитва за український народ та нашу країну, безмежна відданість незмінним тисячолітнім християнським цінностям є взірцем жертовного і чесного служіння обраному життєвому шляху!

Від усієї душі бажаю Вам невичерпних життєвих сил, здоров'я та енергії, успіхів у всіх починаннях! Многая літа!».

Також Патріарха особисто привітав Голова Верховної Ради України Андрій Парубій.

«Щиро захоплююся активністю та титанічною працею, яку Предстоятель української православної пастви провадить щоденно. Високо ціную невтомну подвижницьку роботу Патріарха задля створення в Україні Єдиної Помісної Православної Церкви.

Дякую Вам, Святійший Владико за мудре та багатолітнє служіння Богові, Україні та народу.

Бажаю Патріарху міцного здоров'я, довголіття та Божого благословіння! На многії літа, Владико!» – сказав Андрій Парубій.

Голова Служби безпеки України Василь Грицак особисто привітав Святійшого Владика та висловив віру в те, що молитви Патріарха за Батьківщину сприятимуть утвердженню миру в Україні:

«Віримо, що Ваші щирі молитви за Батьківщину, активна патріотична громадська позиція та турбота за долю українського народу сприятиме утвердженню миру в нашій державі і надалі слугуватиме розбудові національної державності і свідомого громадського суспільства, відродженню духовності та зміцненню авторитету України на міжнародній арені.

Нехай Христос Спаситель та Ангел охоронець зміцнять Ваші духовні і тілесні сили, допоможуть виконувати свій архіпастирський обов'язок в ім'я віри Христової» – сказав Голова Служби безпеки України. Предстоятеля Української Церкви також привітав Перший Віце-прем'єр-міністр України — Міністр економічного розвитку і торгівлі Степан Кубів: Ваша Святосте! Від імені Уряду та від мене особисто прийміть щирі вітання з нагоди Дня народження. Ваш визначний особистий внесок у духовне збагачення українських громадян та

багатолітня плідна церковна діяльність - гідний приклад служіння Богу і народу України. За роки Вашого предстоятельства Українська Православна Церква Київського Патріархату значно зміцніла і зросла. Ваша багатолітня боротьба за самостійність і незалежність Української Церкви, об'єднання віруючих України, збереження духовних витоків українства знаходять найщиріший відгук у серцях українців.

Ваші мудрі слова та достойні справи надихають нас і надалі боронити та зміцнювати національну гідність, справедливість і незалежність. Високо цінуємо Ваш унесок у розбудову українського православ'я, Ваша багаторічна боротьба за зміцнення християнської віри, зростання самосвідомості нашого народу викликають глибоку пошану.

Бажаю Вам доброго здоров'я, радості на многії та благії літа.

Також з днем народження Святійшого Патріарха привітав Міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков: "Ваша Святосте! Від колегії Міністерств внутрішніх справ України та від мене особисто прийміть щирі і сердечні вітання з нагоди Вашого Дня народження!

Ваше життя нерозривно пов'язане із самовідданим служінням Богу, Церкві й народові, з плеканням глибокої духовності та моралі, адже Ви несете українському народові слово Боже і робите все можливе для збагачення його духовного життя. Вашою мудрістю й чуйністю високоосвіченістю, простотою й скромністю Ви здобули заслужену шану в Україні й далеко за її межами. Для тисячі й тисячі священнослужителів та для ще набагато більшої кількості мирян Ви є взірцем служіння Богу і людям. Ми сподіваємося, що наше співробітництво і надалі буде спрямоване на регенерацію моральних основ, традицій і норм, які мають значний вплив на посилення віри кожного правоохоронця в силу нашого народу, історичну цінність

нашого минулого, у справедливості ідеї, які він захищає.

Бажаємо Вам миру, міцного здоров'я, щастя, благополуччя, нових звершень у Вашій нелегкій, але благородній справі на благо нашої Батьківщини. Хай здійсняться всі Ваші задуми і мрії, а добрі починання ідуть на користь людям.

Нехай усі дороги Вашого життя будуть осяяні теплом вдячних сердець, а Господь дарує Вам довгі та щасливі літа".

Вітальна адреса надійшла від Глави Української Греко-Католицької Церкви Блаженнішого Святослава:

«Господь - мій пастир: Нічого мені не бракуватиме (Пс. 22, 1).

Христос рождається!

Ваша Святосте!

Від себе та від імені членів Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви бажаю щиро привітати Вас із 89-річчям, яке Ви сьогодні святкуєте. У цей урочистий для Вас день дякуємо Господеві за дар Вашого життя та за всі інші дари, якими Він обдаровував Вас упродовж довгих років пастирського служіння Богові та Україні.

Ваше народження припадає на час святкування одного з найбільших християнських свят - Богоявлення, або Хрещення, Господа нашого Ісуса Христа. Господь, охрестившись, розпочинає свою спасительну місію. У такий спосіб Він проголошує одну з найбільших правд, об'явлених у Святому Писанні, про близькість Бога і початок Його царювання. Бог уже не є далеким - Він стає тим, хто бажає людині добра та веде її до спасіння.

Сьогодні ми вітаємо Вас як пастиря, який усім своїм життям, незважаючи на різні виклики і перешкоди, що походять від світу цього, проповідує цю правду. Сила Вашої віри закорінена у твердому усвідомленні, що Бог, який об'явив себе на Йордані, є з Вами, провадить Вас і Вашу Церкву дорогами «правди і справедливості».

Усе Ваше життя присвячене служінню Христові та ділу спасіння. Завдяки Вашій проповіді Божого Слова віруючим людям відкриваються небеса, з яких лунають дуже потрібні нам сьогодні

слова Господньої підтримки: «Ти є син Мій любий, на якому спочиває моє благовоління». Своїми ділами Ви постійно свідчите про це «небесне благословення», яке допоможе нам стати переможцями у війні, що кривавою раною позначила нашу землю. Якщо Бог з нами, веде нас, то хто може бути проти нас? Це переконання допомагає Вам посідати правильну позицію щодо викликів сучасності та через активну участь у суспільному і культурному житті підтримувати український народ на дорозі до розбудови вільної і незалежної держави, в якій з повагою ставляться до кожної людини та її релігійного вибору. Ваша відкритість до діалогів в контексті діяльності ВРЦіРО та Наради християнських Церков уможливила прийняття багатьох важливих для нашого народу звернень, котрі лягли в основу побудови майбутнього суспільства, яке не можна уявити без усвідомлення себе народом, що має глибоке християнське коріння.

Прийміть від мене щирі вітання та побажання рясних Божих благословень, допомоги Святого Духа в усіх Ваших починаннях на славу Божу та для добра українського народу. Хай Пречиста Діва Марія буде Вашою заступницею та молільницею в потребах для справ її Сина - Господа нашого Ісуса Христа.

Нехай «щедрий і милосердний Господь, довготерпеливий і многомилостивий» (Пс. 102, 8) сповнить радістю Ваше серце та обдарує Вас міцним здоров'ям - на многії і благії літа!».

« Ukrainian Orthodox Church of Canada and Ukraine \ or Why Ukraine needs Constantinople? ».

Релігійні почуття та релігійна тематика надзвичайно тонка матерія. А тому друкуючи працю Миколи Воротиленка з Едмонтону « Ukrainian Orthodox Church of Canada and Ukraine or Why Ukraine needs Constantinople? » редакція свідомо що така публікація може викликали не у всіх схвалення. Але ми переконані що найбільш згубною для нашої духовності є байдужість. Розуміння ролі Церкви в житті українського народу надзвичайно важливе завдання. І воно не таке просте для розв'язання. Однак, бути пасивними спостерігачами тих релігійних процесів, котрі відбуваються в Україні та діаспорі ми не маємо права.

Продовження. Початок у попередньому номері

Україні намагається мати якусь вигадану та міфічну канонічність з Константинополем, який стільки разів зраджував українців та продав їх Московії? Також питання чому до Константинополя? Навіщо влізати в явно промосковську течію світового православ'я? Якщо ви хочете мати якусь канонічність досить пристати до будь якої іншої. Коли УПЦК організувалась у 1918 році то її прийняла під свою опіку Антіохсійська церква. Раніш рятувала Єрусалимська церква. Чисто з вдячності УПЦК могла бути з ними. Також Польська Православна Церква отримала канонічність у 1924 році. Але там лише назва польська. А на самій справі там 70% українців, 29% білорусів та 1% інших. У 40-х роках ППЦ висвячувала православних священників для Канади та США. Деякі церкви століттями залишались неканонічними, але це їм не заважало будувати церкви, розбудовувати свої держави та виконувати свою роботу. Чому обов'язково потрібно бути під кимсь? Чому не бути самими собою? Звідки у православного проводу у Канаді присутній елемент меншовартості? Українці прожили більше сотні років у вільному світі і тяжкою працею змусили себе поважати. Українці являються одними з будівельників Канади. Україна вже 26 років незалежна "де-юре", але "де-факто" деяка частина все ще страждає комплексом меншовартості. Будьте самими собою як ви є. В 1990 році Консисторія і провід церкви "продали" УПЦК Константинополю за якусь

Добродію М. Воротиленко один з наших щирих і добрих приятелів. Роками редакція співробітничала та підтримує контакт з цим не байдужим українцем. З чимось ми можемо не погоджуватися в позиціях цього громадського активіста. Але те що своєю діяльністю пан Микола Воротиленко прагне прислужити Україні та своєму народу не викликає жодних сумнівів. Ми будемо вдячні за Ваші думки і судження щодо опублікованої праці. Разом шукати істину легше! Гарного читання.

Фідель Сухоніс, редактор

віртуальну канонічність. Результат ми бачимо. І Кому? Стамбулу. Будемо називати речі своїми іменами. Та велика чи міфічна Візантія з не більш міфічним Константинополем вже не існує більше 500 років. Залишки колись сильної церкви знаходяться на території Туреччини, тобто мусульманської держави. Ніякої підтримки на державному рівні вони не отримують, але мусять жити по законах країни знаходження і можливо навіть під тиском. Періодично ісламські радикали влаштовують провокації проти Варфоломея І. У 1955 році бандити знищили 4000 грецьких різних магазинів, зруйнували 2000 будинків, спалили 38 церкви, а 35 пошкодили, зруйнували 52 школи. Як результат з 200 тисяч грецького населення тепер залишилось лише 2 тисячі. Варфоломея І інколи кидають каміння і навіть бомби. Влада Туреччини, як центральна так і місцева, постійно створюють різні проблеми для Варфоломея І. В той самий час Москва використовує уряд Туреччини для впливу на Варфоломея І. Тепер деякі сили розкручують перед урядом Туреччини факти чи "факти" про те, що Вселенський патріарх був в добрих стосунках з організаторами нещодавнього 2017 року заколоту в Туреччині. Після заколоту почались великі репресії проти опозиції. Виглядає так, що ера реформатора Ататюрка закінчується, набирає силу ісламський радикалізм і не відомо яким буде становище Вселенського патріарха. Що потрібно щоб жити в таких умовах? Слухняність та гроші. Де їх брати? Приймати від всіх хто пропонує. Чи може Константинополь бути в такому випадку абсолютно незалежним? Тяжко сказати. Тому повірити в те, що канадська делегація в 1990 році

передала лише два чеки по 500 доларів дуже сумнівно. Чи розуміють члени Консistorії і особисто Митрополит Юрій, що вони зробили в минулому? Я особисто не вірю.

У деяких віруючих УПЦК давно існувала підозра, що в середовищі церкви і особливо у проводі церкви відбуваються ще якісь не зрозумілі процеси не в інтересах України та української громади в Канаді. Кульмінацією “братніх взаємовідносин та підтримки України” став приїзд до Канади Патріарха УПЦ КП Філарета в 2012 році. Цей приїзд Філарета висвітлив ту частину внутрішніх негативних процесів які відбуваються в УПЦК. Митрополит УПЦК Юрій видав директиву всім членам Консistorії та духовенства про заборону спілкуватись чи навіть наближатись до Патріарха Філарета. Саме ім'я та сан Філарета в директиві були взяті в лапки. Це викликало велике обурення серед парафіян УПЦК. Через заборону зустрічатись з православними Канади Патріарха Філарета з радістю та приємністю вітали в церквах та громаді Української Грекокатоліцької Церкви. Для виправдання такої своєї ганебної поведінки по відношенню до Патріарха Філарета, провід УПЦК посилається на те, що все було зроблено: “Згідно з розпорядженням і за благословення Його Всесвятості Все-Святішого Патріарха Варфоломея I.

Також під час зустрічі з членами Синоду єпископів УГКЦ 10 вересня 2012 Предстоятель Української Православної Церкви в Канаді (Константинопольський Патріархат) митрополит Юрій (Каліщук) заявив, що має стосунки з Церквами, канонічність яких визнана Вселенським Патріархатом. Митрополит Юрій повідомив, що УПЦ (Московського Патріархату) є єдиною Церквою в Україні, яку канонічно визнає вселенський Патріархат Константинополя. «Наді мною теж є влада», – пояснив митрополит, посилаючись на Вселенського Патріарха. – «Я є частиною православної спільноти, а Патріарха Філарета не визнають патріархом, тому я не міг з ним зустрітись». Але шановний митрополите, ви що цього не знали у 1990 році коли йшли під Константинополь? Адже ви особисто приймали в цьому активну участь. Ви що не розуміли, що вже ніколи не будете самостійними у своїх діях та рішеннях? Такі дитячі виправдання, ніби українського митрополита Юрія, являються принизливими для українців. Те що “український” митрополит Юрій вже повністю не самостійний і не має жодного впливу на процеси які відбуваються в УПЦК та її політику навіть у дрібницях, говорить один неприємний випадок. Ми всі знаємо, що коли ми заходимо до будь якої української церкви,

то там ми можемо знайти багато української традиційної символіки, зразків культури та звичаїв: писанки, вишивані українські вироби, ікони з українськими рушниками та багато чого іншого. У Вінніпезі знаходиться православний Собор Святої Трійці освячений у 1962 році. Там традиційно було багато української символіки. Але декілька років тому, коли там побувала жінка, яка дуже добре знала цей Собор, то вона звернула увагу на те, що з ікон були прибрані українські вишиті рушники. На запитання чому? Була отримана шокуюча відповідь: “Приїздили греки і порадили їх познімати”. Чому якісь греки мусять вказувати українцям, що робити нам в наших церквах? Чому ми мусимо їх слухати? Тому що тепер УПЦК під Константинополем (читай Москвою) Митрополите Юрій! Ми звертаємось до вас. Чи ви та ваша Консistorія розумієте, що ви натворили у 1990 році? Навіщо ви нам такий потрібний? Пізніше один з активних членів УПЦК в Едмонтоні визнавав заборону зустрічатись з Філаретом, не помилкою і не як зрадницьку позицію проводу УПЦК по відношенню до України, а “як поганий піар”. Хоч раніш він та інші представники УПЦК говорили, що вони пішли до Константинополя для того щоб допомогти УПЦ в Україні отримати канонічність у майбутньому. Це майбутнє настало. Україна стала незалежною. З точки зору здорового глузду УПЦК, яка стала канонічною, починає наполегливо допомагати українській церкві в Україні стати канонічною. Що для цього потрібно робити? Спілкуватись з УПЦ КП та УАПЦ не один раз на 10-15 років, а декілька разів на рік. Цим показуючи всьому Православному світу, що українська православна канонічна церква у Канаді піклується про свої братні церкви в Україні не лише в різних комюніке, а реально. УПЦК могла бути своєрідним наполегливим адвокатом для церков в Україні. Всі виправдання митрополита Юрія та членів Консistorії не можуть сприйматись, як чистосердечні, тому що “між стрічок” читається зовсім інше. Доказом цього являється позиція УПЦ США, де відношення до українських справ ще трагічніше. Якщо УПЦК увійшла до Константинополя коли України, як держави ще не існувало, то УПЦ США увійшла в 1994 році без проведення і рішення Собору. Лише якимсь “рішенням” Консistorії та проводу УПЦ США. Це при тому, що УПЦ США вже належала до УПЦ КП. Головну “роботу” зробив теперішній Владика Антоній, який значно раніш, в одному із своїх виступів сказав, що його попередник і вчитель привніс багато українства в УПЦ США і це наробило багато проблем. Тому він почав “виправляти”

помилки. Але частина православної громади в США повстала проти незаконного рішення Консисторії і залишилась з Київським патріархатом, чим викликала на себе гнів і суди проводу УПЦ США. Читаючи між стрічок ми можемо розуміти, провід УПЦК та Консисторія також “виправляють” помилки своїх дуже проукраїнських попередників. Приводимо цей лист Митрополита Юрія до православної громади. Він того вартий, щоб його пригадати

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В КАНАДІ
UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA
L'ÉGLISE ORTHODOXE UKRAINIENNE DU CANADA

9 St. John's Avenue
Tel. 1.877.586-3093
website: www.uoccc.ca

Winnipeg, Manitoba R2W 1G8
Fax. (204) 582-5241
email: consistory@uoccc.ca

TO THE CLERGY AND PARISH COUNCILS OF THE EASTERN EPARCHY OF THE
UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA

Christ is Risen!

April 19, 2012

Regarding: The Arrival in Canada of "Patriarch Filaret"

Reverend Fathers,
Dear Brothers and Sisters,

In accordance and blessing of His All-Holiness, Patriarch Bartholomew I, "Patriarch Filaret" cannot at this time be welcomed nor have banquets organised in his honour in the parishes, or their properties, of the Ukrainian Orthodox Church of Canada. In addition to this, no clergyman or member of the Consistory Board can be in the vicinity of "Patriarch Filaret" as any picture or report may portray this presence as representing or offering support of the U.O.C.C.

With love in Christ and Hierarchical blessing,

+Yuriy, Metropolitan

+YURIJ, Metropolitan

Але цей лист Митрополита Юрія спричинив велику хвилю обурення в громаді. Це один з листів до Митрополита Юрія. An open letter to His Eminence Metropolitan Yurij Kalistchuk Ukrainian Orthodox Church of Canada

Winnipeg, Manitoba

June 28, 2012 Your Eminence,

Please, don't write us any more letters. Your letters cause us too much pain. Although your letter of April 19, 2012 was not addressed to all, it was divulged and cut us to the quick. Your letter published in the June issue of Visnyk/Herald, as a reply to our vehement reaction to that of April 19th, hurt us even more. In the Visnyk issue you have quoted some fundamental principles of our Ukrainian Orthodox Church of Canada, calling it over and again "Greek-Orthodox". Vladuko, it hasn't been "GREEK-Orthodox" since 1995 when it was officially changed to the present title. Initially it was called "Greek-Orthodox" (by analogy to "Greek-Catholic", denoting Ukrainian Catholic), because circa 1918 "Orthodox" meant "Russian" or "Moscovian".

In citing the fundamental principles of our Church you disdain them by subordinating them to the authority of the Ecumenical Patriarch. You quote the proposed changes to our Statute as if they (the changes) had already been voted on and ratified. Not so! We are still waiting for the Ukrainian translation of the proposed amendments to our By-Laws, for we are Ukrainian and Sobornopravna church. We could not believe our eyes and our understanding, what we saw written. Calling the Ecumenical Patriarchy of Constantinople (actually Istanbul) the Mother-Church of our Orthodoxy, you ignore the fact that the Mother-Church of Ukrainian-Canadian Orthodoxy is the Antiochian Church. When our leaders asked the Ecumenical Patriarchy for their blessing in 1918 for our developing church, the EC listened to us with a deaf ear and looked at us with a blind eye, just like they did with the Church of mainland Ukraine in the early 1920's. They did the same when they called you Bishop of Saskatoon until your very consecration as Metropolitan. They ignored your title as Bishop and Archbishop of Toronto for many years. When you kowtow to them and subordinate our Canadian laws to theirs, you lead our Church into slavery. The founders of our UOCC did not want any subordination, not to Moscow, not to Rome, and, were it in our days, not to Istanbul, or Phanar, or Constantinople. Do you read what you sign, Vladuko? Is God's gift of Free Will so unbearable to you that you wish to shift it onto somebody else, so that you can become just a humble monk in a monastery? If so, follow the dictates of your conscience regarding your own person, but don't lead into slavery our entire church, because the church is the people. The people had been in slavery and don't want to be in slavery any more. What have the Greeks ever giv-

en to us? In the olden days they did not even send missionaries to our land Ukraine. King Volodymyr had to conquer their city and accept their princess for a wife, although he had plenty of his own, both wives and concubines. It was a matter of protocol... After the Christianization of Ukraine (it was called Rusthen), Greek monks constantly roamed among the Ukrainian aristocracy begging alms. Sometimes they gave little icons so-called "miraculous" in exchange. The icons were of questionable artistic merit. "Miraculous" they were made by the faith of our people. But the remainder of Greek glory, the diplomats on Phanar are subjugating our holy Ukrainian Orthodox Church of Canada, first your naive loving heart, then the title of our Bishop of Toronto, our laws, our property, our freedom of association... It is time to stop this game, although they are polite to your face, It's time to show that you are the son of a great people, the descendant of wise pioneers. Our young people are taking interest in the spiritual upbringing of their children. They have read their history and are amazed by your behaviour. Ukraine is a sovereign State and has many branches of the Christian Church. If you wish to unite with one of them, fine, but examine carefully the activity of each. Which branch enhances the building of democracy in Ukraine, uses the Ukrainian language in its services and sermons, repairs and builds churches, publishes books, raises the morality of the people; which branch brings in busloads of thugs and takes away churches and terrorizes priests and leads the Ukrainian Church and State back into the embrace of Moscow, casts anathemas on those who do not kowtow to them... Examine their words and their deeds. Actually, it was the dream of our Founders and of Metropolitan Ilarion to unite with the Orthodox Church in Ukraine when Ukraine became an independent state. Establish a truly EUCHARISTIC unity, without surrender of name, title, and economy, eventually of our language. The unity that you are advocating leads us into slavery, but we want to belong only to our HEAVENLY PATRIARCH, the Holy Trinity, as did our ancestors. With whom do you wish to live, Eminence, and what people to serve? The people of your roots or the Phanar diplomats who manipulate you and mock you behind your back? As proof of this, please note the correspondence in 1995 between Patriarchs Alexey of Russia and Bartholomew of 'Constantinople' (both Firsts), in which they coordinate their treatment of the Ukrainian Orthodox Church, both in Ukraine and in the Diaspora. Or the conference in Chambessy in 2009. Were you present at the conference at which they decided the fate of your/OUR church? You seem to be already thinking in their manner – suggesting to us as title for our Bishop the name of a non-existent city of York. Honestly, who will sell you a ticket to Constantinople? The Ecumenical

Patriarchate lives in the glory of long gone empire. Are you with them, awed by the bygone glory? We pray for You, Your Eminence, and beg you to come down into the world of reality. Love your people, and seek mercy for us only from God. With respect and Christian love, Natalia Jemetz

Митрополит Юрій змушений був написати довгий лист-“роз’яснення” чому він так поступив. Приведемо лише витримки з листа.

“...In April of this year, adherence to this principle came into conflict with the desire of many of our faithful to greet, according to our native tradition of hospitality, the leader of the Ukrainian Orthodox Church-Kyivan Patriarchate (currently a body not recognized by ecumenical Orthodoxy), Patriarch Filaret, who arrived in Canada by private invitation to attend academic and political events. Coincidentally, representatives of secular Ukrainian organizations began planning events, anticipating the involvement of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, without consulting us first or requesting the blessing of the hierarchy of our Church for such participation. These events, announced prematurely to the community, exceeded the accepted limited parameters of contact between representatives of the ecumenical Orthodox Church and those not yet united in full communion with World Orthodoxy. On Thursday, April 19, 2012 a special meeting of the Executive Board of St. Volodymyr Cathedral in Toronto was scheduled to discuss the publicly announced, by leaders of the Ukrainian community, events relating to the arrival of Patriarch Filaret in Toronto and Ottawa. A request was made, at that time, of His Eminence Metropolitan Yuriy, for guidance in this matter, to be presented at the meeting. This letter—prepared in haste, due to irregular processes already in motion—was exceedingly direct and, admittedly, lacked normal elements of ecclesiastical diplomacy and literary style. It was, regrettably, received with shock and disappointment by those whose expectations were in keeping with events already announced by community leaders. This reaction was not our intent and we regret, that the abrupt tone of the letter contributed to intensifying the passions within the community...”

“...As a jurisdiction within the Patriarchate of Constantinople, we have the ability to contribute to the process that leads down the correct path to recognition of one, united Ukrainian Orthodox Church, which – there can be not doubt – will also adhere to the discipline and canonical order of the Orthodox Church. We are committed to redoubling our efforts to speed-up that process, consulting with the Ecumenical Patriarch and World Orthodoxy about the situation of the Orthodox in Ukraine and the genuine and heartfelt desire of millions to be accepted and recognized as a legitimate autocephalous church within the ecclesiastical and canonical or-

der and tradition of Orthodoxy. In fact, we acted on this offer to help by way of the historical visit of our UOCC delegation, lead by Metropolitan Wasyly (of thrice-blessed memory), to Ukraine in 1993. There are, however, a number of obstacles to overcome, in order to achieve this unity, including: the fragmented state of Orthodoxy in Ukraine, the authenticity of ordination and consecration of some clergy, the lack of state support for such unification (which we consider contrary to the general will of the faithful, God-fearing people of Ukraine), the encroachment on other canonical jurisdictions, and, finally, the issue of the transfer of the Kyivan Metropolia to another jurisdiction in 1686, to name only a few. Until these issues are addressed and resolved, the reception of representatives of the currently unrecognized jurisdictions cannot be of the kind that may be desired. In our attempt to aid all Ukrainian Orthodox in the struggle for unity, we pray and hope, using all available means of dialogue and appropriate contacts and actions, that this struggle will be a short-lived one! ...”

Вся головна ідея листа-відповіді це звинувати провід громади, в тому, що він не розуміє “процедури”, як звертатись до Митрополита та єпископів. На думку автора ця відповідь - не щира так як в своєму листі про заборону зустрічей з Філаретом Митрополит Юрій чітко пише, що то була вказівка Константинополя. Але звідки Константинополь знає якого листа написав провід громади до Митрополита Юрія? Мусимо запевнити, що громада вміє читати між стрічками і такі пояснення не можуть сприйматись серйозно. Разом з тим почали розкриватись інші негативні явища в УПЦК, які раніш проводом та Консистоцією замовчувались чи можливо приховувались і на які віруючи не звертали уваги, а тепер шукають відповіді. Ми зупинимось на тих запитаннях, які до сьогоднішнього дня існують серед віруючих УПЦК. Нижче друкується не повний перелік запитань які хвилюють православну громаду останні 25 років. В 1990 році при входженні УПЦК до Вселенської Константинопольської Патріархії був підписаний своерідний договір “точки домовлення” який складався з 12 пунктів. В 1998 році Orest R. Sametz, B.A., M.B.A., LL.B., C.A. made one of the best “A legal analysis of the agreement between the UOC of Canada and the Ecumenical Patriarchate of Constantinople”. He wrote: “...However, despite the fact that over 25% of the Points of Agreement are inoperative, the real problem with the Points...is that the substantive Points violate the Charter and By Laws of the UOC of Canada...” “... In the preamble to the By Law, it is stated, The UOC of Canada is to sole self-governing ecclesiastical organization of Ukrainian Orthodox Christians on the territory of Canada, ... and is governed in all

temporal and spiritual matters, by its Chapter being the Status of Canada 1929 Chapter 98, and Amendments thereto, its Constitution passed in accordance and in pursuance with said Chapter and its By Law, as hereinafter stated..." "...the Extraordinary Sobor of August 8-9, 1951 passed a resolution adopting the By Law in their present form that the UOCC came into being in the territory of a free Canadian Nation through the will of Ukrainian residents in Canada, for their own needs, without outside influences and assistance, but like Churches that came into being in the early Christian era, and therefore has full authority and the pressing necessity for independent existence and growth, on the basis of full autocephaly..." "... This clearly means that His All Holiness, the Patriarch of Constantinople cannot be the spiritual and canonical head of the UOCC..." "...The UOCC is a Corporation created by a special Act of the Parliament of Canada. Its powers to enter into Agreements are limited by that Special Act and the By Law it passes. Any Agreement going beyond those powers is void as being "ultra vires" (i.e. beyond its power)..." "...With this analysis it becomes abundantly clear that under Canadian Law the UOCC, a Canadian Corporation, did not have the powers to be a party to consummate the Agreement headed: "Points of Agreement between the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada and the Ecumenical Patriarchate of Constantinople..." "...on March 18, 1989...on the meeting was to discuss the draft points of Agreement...Metropolitan Chrystomos is quoted as stating: "...that we commence by asserting that, your Church (means UOCC) and your Clergy are canonical, and this question is beyond discussion..." "...If canonical recognition was what our Church wanted, we had it without entering into the Agreement with the Patriarch that was ultra vires..." "...However, for reasons unknown, they (Consistory) acted contrary to the Charter and the By Laws..." "...The approval of the Points of Agreement at the 1990 Sobor does not in anyway legalize the Agreement..." "...There are no advantages in the UOCC coming under the omophoron of the Patriarch of Constantinople. Patriarchh Bartolomew claims only 3,5 million Orthodox Faithful (Newsweek, November 3, 1997). The Orthodox Church in Greece has been Autocephalus for nearly 150 years and does not come under his omophoron. His influence is confined to Greeks living in areas of Asia Minor, the Islands in the Aegean Sea, Greeks in the Diaspora and now Ukrainians in the Diaspora. The "Mother Church" concept is a myth propagated to restore prestige to once proud Patriarchate that has been in a decline for many centuries. How can UOCC refer to the Patriarchate of Constantinople as the Mother Church, when over 3 centuries ago it sold our real Mother

Church in Ukraine to the Moscow Patriarchate?..." Повторимось ще раз. Один з активних членів УПЦК говорив, що вони поїхали до Константинополя "не з пустими руками". Перше питання як це розуміти? Адже у відкритому доступі існує твердження учасників перемов між УПЦК та Константинополем про те, що УПЦК передала їм лише два чеки по 500 доларів. Проте о.Олег Сасюк зі США у своєму листі до одного з активних діячів УПЦК пише зовсім інше. Приведемо деякі його висловлювання. *Fr. Oleh Saciuk, Pastor, Holy Trinity Parish, Kyiv Patriarchate, California (Former member of the Church Court of the UOCofUSA)* Open Letter to Mitred Archpriest Dr. Ihor G. Kutash "...Dear Father!
Last April, His Holiness, Patriarch Filaret visited Canada together with other primates from Ukraine. Metropolitan Yuriy issued a sharp letter forbidding clergy and faithful from greeting him, or even being in his proximity. You subsequently explained and excused his actions on the radio program "The Evangelist" and through the Internet..." "...It is unfortunate that Vladyka Yuriy could not compel himself to refer to Patriarch Filaret by his proper title, as you did. Nonetheless, it is impossible to overlook the fact that Patriarch Filaret heads a Church of 15 million. Vladyka Yuriy's use of the word "patriarch," in parenthesis, was an affront to those 15 million faithful, and to dozens of hierarchs and thousands of priests..." "...You were also troubled by Patriarch Filaret's call for Vladyka Yuriy to leave the Ecumenical Patriarchate. We not only support our Patriarch's words, but also pray for Vladyka Yuriy and for all the hierarchs of our Churches in the Diaspora. We pray that they hear the voices of their ancestors, and that they correct their mistakes. We pray that they elect Truth and the wellbeing of their Church and people over the vanity of earthly honours and comforts..." "...You were not pleased when the reporter who interviewed our Patriarch called the Patriarchate of Constantinople a Greek or Turkish church. Why should this surprise you? That Church is both Greek and Turkish. It is ecumenical only in title. It has its beginnings in the (Greek) Byzantine Empire. Except for a few "Barbarians" such as the UOCC, it is composed almost entirely of Greeks. Its hierarchs are almost exclusively Greek. The Ecumenical Patriarch is required to be Greek. The EP is, above all, a Greek church. It is located in Turkey and is subject to Turkish law, which requires the Ecumenical Patriarch to be a Turkish citizen, and through which the Turkish authorities prohibit his Church from calling itself "ecumenical." If the UOCC is a Canadian church, then, through the same logic, the Church of Constantinople if Turkish..." "...You were surprised that "the Patriarch depicted the Communion of the UOCC with the Church of Constantinople, as subjugation to that

Church, which is contrary to the terms of the agreement between these Churches in 1990.” Before this agreement was made, the UOCC was a selfruled metropolia with all the attributes of autocephaly. The agreement changed this. The UOCC is no longer independent. Vladyka Yuriy’s relying on the “instructions and blessing” of Patriarch Bartholomew in forbidding meetings with patriarch Filaret are proof of this, as is the fact that Vladyka Yuriy was elected Metropolitan by the Synod of the Patriarchate of Constantinople, and not by the Sobor of the UOCC, as would have been the case before the agreement. The Church that was completely independent before 1990 became dependent after the agreement. What causes you to imagine that the UOCC was not subjugated through its agreement with the Greeks?..” “...But, dear Father, please remind us of just one agreement of Russians or Greeks with the Ukrainian people which they did not disregard. For them, agreements are convenient vehicles for our subjugation. They make them without ever intending to abide by them. They rely on mesmerizing us with “canons,” and on subsequent hierarchical complicity in the deception of Sobors, which blindly adopt new Constitutions and allow our Churches to be sacrificed on the altars of Greek and Russian political interests...” “...Also, dear Father, please explain why, if the agreement with the Greek patriarchate was made in 1990, did the Consistory only ten years later find the need to publish the Articles of Agreement and your explanation of them. Was it not because the faithful in most parishes in the USA and in Canada had stood in support of the Kyiv Patriarchate and against the dragging of our Holy Churches into a Greek, and not Ukrainian, Orthodoxy?..” “...Was it not because a significant number of parishes in North America returned to the Kyiv Patriarchate, and the Consistory of the UOC of USA was mired in losing lawsuits against its faithful? Was it not because your Consistory felt compelled to avoid similar events in Canada? Still, what was there to fear, if the Sobors had adopted the agreement with the EP? Was it the fact that the Sobors had never really approved the agreement between the EP and Vladyka Yuriy and the Consistory, because the terms of the agreement were not disclosed to the Sobors?..” “...You state that the UOCC “is still” a Canadian Church. Recently, some of your youth have repeated this mantra over the Internet with apparent hatred towards the Ukrainian, non Canadian, Church. Father, is this what you have instilled in them? Let us examine the causes of this moral malaise. In 1986, the UOCC published an English translation of Metropolitan Ilarion’s The Ukrainian Church. Fr. Stephan Jarmus edited this outline of the history of the Ukrainian Orthodox Church, Chair of the Presidium of the Consistory of the UOCC, who was later recognized as the “architect” of the agreement with Constantinople. In Addendum II of that work there appeared an article

by Fr. Michael Yurkiwsky, The Ukrainian Orthodox Church of Canada, in which the author described the UOCC as a Canadian Church, which did not have a Mother Church. One may assume that Fr. Yarmus, at least, read the article, read and published it, in Metropolitan Ilarion’s book! If a priest of the UOCC wrote such nonsense, and the Chair of the Presidium of the Consistory published it, the selling out of our Church was already being carefully prepared...” “...It goes without saying that Moscow employed and continues to employ every resource at its disposal to tear apart the Ukrainian Church and to incorporate it into non-Ukrainian jurisdictions. Moscow’s temptations become irresistible to our hierarchs and priests?..” “...The first three Sobors of the Ukrainian Greek Orthodox Church of Canada, in 1918, 1919, and 1920, resolved to maintain close spiritual union with the Orthodox Church in Ukraine, especially if the latter gained its autocephaly. The Bolshevik conquest of Ukraine made this impossible. However, the Fourth Sobor (1924) elected Metropolitan John Theodorovich as acting hierarch of the UGOCC, despite his being an “uncanonical” hierarch of the UAOC, and he simultaneously headed our Churches in the USA and Canada until 1947. He had been appointed as administrator of the Ukrainian Orthodox Church of the United States in 1924 by the All- Ukrainian Church Rada, after the Church in America had proclaimed its unity with the UAOC in Ukraine, the Church of the “uncanonical” martyr, Metropolitan Vasyly Lypkivsky. Although Vladyka John was the acting bishop of the Church in Canada, he lived in Philadelphia and was the ruling hierarch of the UOC in the United States, and the UGOCC did not have its own bishops...” “...Father, do you even remotely doubt Metropolitan Ilarion’s deep love for Ukraine? Is there a single word in the monumental volume of his teachings, which even allows discussion about the direction in which he led the Church? Are you not convinced by his prophetic words for us to “Cherish All That Is Ours”?..” “...It is beyond dispute that both Metropolitan Ilarion and Patriarch Mstyslav could have at any minute succumbed to the temptation of “canonicity” and could have taken their places at the ecumenical tables you so deeply cherish. Neither of these venerable, titanic figures of Ukrainian history lowered himself to it. They each offered an open hand of brotherhood to the primate of every one of the national Orthodox Churches, without exception...”

*Продовження читайте у наступному
номерні бюлетня Наша Церква
Київський Патріархат
початок читайте у номер 12(172)*

«Адреси доброти»

УКРАЇНЕЦЬ ВАСИЛЬ СТАН З США ДОПОМАГАЄ ДОЛАТИ РОСІЙСЬКУ АГРЕСІЮ

Українська діаспора дуже активно підтримує Україну в ці складні часи. Світовий Конгрес Українців разом зі своєю мережею в 53-ох країнах світу багато зробив для того, наприклад, щоб було ратифіковано Угоду про асоціацію між ЄС і Україною та запроваджено безвізовий режим для українців; щоб Велика Сімка виключила Російську Федерацію зі свого складу; щоб саміт Великої Сімки відбувся не в Сочі, а в Брюсселі; щоб високі європейські інституції та ООН і ОБСЄ засудили грубе порушення Російською Федерацією міжнародного правопорядку і стали на підтримку України, а також щоб було прийнято санкції проти Російської Федерації через її нелегальну окупацію Криму і мілітарну агресію на Сході України.

Прийнятною такою роботою провадиться на рівні окремих осіб. Так доволітній читач «Бористену» і бюлетеня «Наша Церква

– Київський Патріархат » Василь Стан з Бостону (США) не лише зорганізував власним коштом продовольчі пакки для бійців АТО, а й надав фонди для придбання теплого одягу, предметів гігієни та побутових речей для захисників України зі складу добровольчих батальйонів на Донбасі. Слава українським воїнам! Слава українським патріотам таким як добродій Василь Стан!

Власна інформ.

РЕКЛАМА

ШВИДКО
ЗРУЧНО
ПРЯМО В РУКИ

Найшвидший і найбільш надійний посилковий сервіс до України та країн СНД. Порівняйте терміни доставки пакунків через компанію MIST з другими компаніями і переконайтесь в цьому самі.

- ДОСТАВКА КОРАБЛЕМ
В Україну: 30-40 днів
В Москву: 30-40 днів
В Ст. Петербург: 35-45 днів
Решта регіонів на www.meest.us
- ЕКСПРЕС ДОСТАВКА ПОСИЛОК:
В Україну: 3-5 робочих днів
В Москву: 5-7 робочих днів
- ВІДПРАВКА АВІА І МОРСЬКИХ ВАНТАЖІВ
- ДОСТАВКА АВТОМОБІЛІВ У КОНТЕЙНЕРАХ
- УПАКОВКА І СТРАХУВАННЯ
- ПЕРЕКАЗ ГРОШЕЙ ЗА НАЙНИЖЧИМИ ЦІНАМИ

1-800-288-9949 www.meest.us

Marketing and design by imaginstudio.com

Редагує колегія. Адрес редакції: Релігійний бюлетень журналу «Бористен»
«Наша Церква - Київський Патріархат», вул. Телевізійна, 3,
49010, м. Дніпропетровськ, Україна. Тел. 050-340-28-27.
E-mail: fidelsukhonis@gmail.com

Представництво редакції:

У США

Mr. V. Babanskyj, 74,
Oakridge Lane
Watchung, N.J.
07069, USA.

В Україні:

Володимир Барна
вул. Банкова, 2
01024, м. Київ
тел. 066-62432-31

borysten.com.ua - архів бюлетнів
CatArt Верстка та дизайн

Підписано до друку 17.02.2016
Папір офсетний. Друк цифровий
Видавець ФОП Озеров Г.В.
м.Харків, вул. Університетська, 3, кв.9
Свідоцтво про державну реєстрацію
№ 818604 від 02.03.2000